

ČAS SLUHOV

Miesto Reprezentačné sály, Nitrianska galéria
Kurátori Ludmila Kasaj Poláčková, Adrián Kobetič
Trvanie 19. jún – 6. september 2020
Vystavujúci autori Stanislava Batelová-
Michalčeková, Jozef Baus, Daniel Bidelnica,
Lenka Boťanská-Andrášiová, Sylvia Brezianska-
Drexlerová, Alexander Bugar, Stanislav Černý,
Libuša Čtveráková, Jozef Danč, Velin Dinev, Anton
Gábrik, Gabriela Gásparová-Illéšová, Marián Huba,
Ladislav Chamuti, Jozef Jaňák, Peter Jasenský,
Olga Johanidesová, Eduard Kalický, Alexander
Kiss, Záboj Bohuslav Kulhavý, Milan Marciňa, Peter
Orvan, Štefan Polák, Ever Púček, Ján Raška, Georgi
Stoianov, Todor Terziev, Milan Valášek

Výstava prináša otvorený a sebakritický pohľad inštitúcie do svojich zbierok, z ktorých bola veľká časť zoskupená v období, príznačne nazvanom kurátormi ako Čas sluhov.

Čas sluhov je dokumentačnou introspekciou do akvizíčnej minulosti galérie. Kurátori sa rozhodli prezentovať časť zbierkového fondu. Bez hodnotiacich kritérií tvoria tematické okruhy, ktoré by sa mohli zdať ako prvoplánové či nezmyselné, pričom však bez váhania napokon priznávajú, že takými aj sú. Na prvý pohľad sympatické témy ako zvieratka, hudba či vesmír sa po vystavení stávajú razom vtipnou i desivou prechádzkou vlastným svetom „vkusu“ jednej epochy. Cesta prezentovaných diel

do depozitárov Nitrianskej galérie bola čiastočne pochlebovaním či istou provinčnou zakomplexovanosťou, alebo len sladkou nevedomosťou. Súbor vystavených maliieb a sôch sa vďaka netypickej inštalácii stáva akýmsi humorne odľahčeným absurdným súborom diel.

V projekte ide o inštitucionálnu introspekciu, ktorá je potrebná pri ďalšom odbornom smerovaní - Čas sluhov nepatrí k tradičnej prehliadke diel zo zbierok, nie je ani výstavou v pravom slova zmysle. Expozícia pracuje s osobným vkusom návštevníka, jeho úsudkom a poznaním i poznávaním historického kontextu. Zároveň ide o kurátorský návod ako (s)poznať vystavené „nevystaviteľné umenie“ 70., 80. a sčasti 90. rokov 20. storočia. Týmto projektom kurátori dospeli do bodu, kedy si uvedomili, že je potrebné poukázať na niektoré aspekty z minulosti inštitúcie, ktorú by radšej prehliadali a popierali ju, avšak uvedomenie si neudržateľnosti tohto spôsobu ignorancie dospelo do bodu vytriezvenia, kedy ide o priznanie si a pomenovanie slabosti, ktorá bola prítomnou súčasťou v (ne)odbornom smerovaní inštitúcie v minulosti. Čas sluhov je o precitnutí, zbudení sa zo sna o múzeu s fantastickými zbierkami, ale aj odľahčeným zrkadlením spoločenskej paradigmy a jej rôznych (mocenských, priateľských, odborných) vzťahov, kde figurovali (ne)viditeľní sluhovia času. Čas sluhov je najmä o kritike akvizíčnej politiky galérie.